

බිඳුණු කළඟෙඩියේ කතාව The story of the broken pot

වැඩි මහළු වන කාන්තාවක් ලඟ කළඟෙඩි දෙකක් තිබුණේය. දිනපතාම පාහේ ඇය රිටික දෙකෙළවරේ එම කළ දෙක බැඳ, කදක් හැටියට උරයේ තබා මසවාගෙන දිය පාරක් වෙත ගොස් එම කළ දෙක වතුරෙන් පුරාගෙන ගෙදර ගෙනාවා ය. ඒ දෙකෙන් එක කළයක් හොඳ කළයක් වූ අතර, අනෙක බිඳුණු කළයක් වූයේය. හොඳ කළයේ වතුර ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන්ම ලැබුණත්, බිඳුණු කළයේ වූ පැල්ම නිසා දිය කඩිත්තේ සිට ගෙදර එන විට එහි සැමදා ඉතිරිව තිබුණේ වතුර බාගයක් පමණි. බාගයක් මග දිගේ ඉතිරි ගියේ ය.

හැමදාම තත්වය මෙසේ වූණි. සම්පූර්ණ අවුරුදු දෙකක්ම ගෙවී ගියේ මෙලෙසය. දිනපතාම කාන්තාව ගෙදර ගෙනාවේ කළඟෙඩි එක හමාරක වතුර පමණ ය.

බිඳී නැති හොඳ කළය තමාට සම්පූර්ණ වතුර ප්‍රමාණයම දිය කඩිත්තේ සිට ගෙදරට ගෙනෙන්නට හැකිවීම ගැන සිටියේ ඉතා ප්‍රීතියෙනි, ආඩම්බරයෙනි. එහෙත් බිඳුණු කළය තමාගේ ආබාධය සහ වතුර මග දිගේ ඉතිරි වන්නට සිදුවීම ගැන සිටියේ දැඩි කණස්සල්ලෙනි. දුකෙනි.

අවුරුදු දෙකක් පරාජිතයෙකු ලෙස ජීවත්වන්නට සිදුවීම ගැන කළකිරුණු සිතින් බිඳුණු කළය දිනක් දියගෙනෙන්නට ගිය විට දිය පහර ලඟදී කාන්තාව අමතා මෙසේ කීවේ ය.

“ මට මා ගැන තිබෙන්නෙ හරි ලැජ්ජාවක්, මගේ ශරීරයේ බිඳීම ගැන..... ඒ ආබාධය නිසා සම්පූර්ණ වතුර ප්‍රමාණයම ඔබට ගෙදරට ගෙනගොස් දෙන්නට බැරිවීම ගැන මම දුක්වෙන්නවා..... බාගයක්ම මග දිගේ හලන්නට සිදුවීම මහ නාස්තියක්.....”

කාන්තාව මදක් සිනාසී බිඳුණු කළය අමතා මෙසේ කීවා ය.

“ නුඹ දුටුවද නුඹ හැමදාම එන පැත්තේ දිගටම මල් පිපිලා තියන බව.....? හොඳ කළය එන පැත්තේ පාරේ මල් මොකවත් නෑ..... දන්නවද ඇයි ඒ කියලා.....?”

“ නෑ..... ඇත්තට මං දන්නෙ නෑ.....” බිඳුණු කළය කීවේය.

“ එකට හේතුව මේකයි... මම නුඹේ ශරීරයේ දෝෂය ගැන දැනගත හිටිය නිසා මම ඒ පැත්තේ පාර දිගට මල් ඇට විකක් විසිරුවා හැරියා..... නුඹ හැමදාම නොදැනුවත්ව වුනත් කළේ ඒ මල් ඇට වලට වතුර ඉතින එක..... ඉක්මනින් ඒ පැත්තේ මල් පැළ හැදී ලොකු වී ගස්වල ඉතාම ලස්සන මල් පිපුණා..... ඒ මල් තමයි මං අවුරුදු දෙකක්ම දිනපතා ගෙදර මල් පෝච්චියට දැමීමේ..... එයින් මුළු ගෙම ලස්සන වුණා, සුවද වුණා..... සම්පූර්ණ ශරීරයක් තියන කෙනාට කරන්න බැරි හපන්කමක් ආබාධිත නුඹ කලා..... නුඹේ ඔය විදිය නොවන්න ඒ ලස්සන හෝ සුවද හෝ ගෙදරට ලැබෙන්නෙ නෑ.....ඒ නිසා නුඹට සන්තෝෂවෙන්න

පුළුවන්..... ආබාධිතකම ගැන නුඹ පොඩිකඩක් කණගාටුවෙන්න එපා.....”

මේ කතාවෙන් ගතහැකි ආදර්ශය මෙයයි.
අප කිසිවෙකු සර්ව සම්පූර්ණ අය නොවේ. අප කා තුලත් කිසියම් දෝෂයක් අඩු වැඩි වශයෙන් හෝ තිබේ. එම දෝෂ සහ අඩුපාඩුකම් නිසාම අපි එකිනෙකාට වෙනස් අභිමතයන්ට යුක්ත පුද්ගලයින්ව සිටිමු.

අප කවුරුත් දෝෂවලින් තොර සම්පූර්ණ අය වුනා නම් මේ ලෝකය මෙතරම් විවිධත්වයෙන් යුතු වර්ණවත් ලෝකයක් නොවන්නේය. අප එකිනෙකා අගය කළ යුත්තේ ඒ සුළු සුළු ආබාධ, කැඩීම්, බිඳීම්, පළුදුම් ආදී දෝෂයන් ද සමග ය.

දෝෂයක් ඇති පමණකින් කිසිවෙකු ඉවත නොදමන්න. ඒ දෝෂය අතරම ඉතාම හොඳ යහපත් දේද තිබෙන බව කල්පනාවට ගන්න ! පෙති කැඳුණත් මලක සුවද නොඅඩුව ඇති බව අමතක නොකරන්න !

An elderly Chinese woman had two large pots, each hung on the ends of a pole, which she carried across her neck to a near by stream to get water.

One of the pots had a crack in it while the other pot was perfect and always delivered a full portion of water. At the end of the long walk from the stream to the house, the cracked pot arrived only half full.

For a full two years this nature went on daily, with the woman bringing home only one and a half pots of water.

Of course, the perfect pot was very happy and proud of its accomplishments.

But the poor cracked pot felt ashamed of its own imperfection, and miserable that it could only do half of what it had been made to do.

After 2 years of what it perceived to be bitter failure, it spoke to the woman one day by the stream.

“ I am ashamed of myself, because this crack in my side causes water to leak out all the way back to your house.”

The old woman smiled. “ Did you notice that there are flowers on your side of the path, but not on the other pot's side? That's because I have always known about your flaw, so I planted flower seeds on your side of the path, and every day while we walk back, you water them.”

“ For two years I have been able to pick these beautiful flowers to decorate the table. Without you being just the way you are, there would not be this beauty and fragrance to grace the house. So be happy ”

Each of us has our own unique flaw... But it's the cracks and flaws we each have that make our lives together so very interesting and rewarding. You've just got to take each person for what they are and look for the good in them. Remember to smell the flowers, on your side of the path.

♦ දීපා සඳමාලි හේරත්
Deepa Sandamali Herath - USA

FAST CASH අනුග්‍රහයෙන් එක්සත් රාජධානියේ ශ්‍රී ලංකා පාපන්දු සැණකෙළිය

එක්සත් රාජධානියේ ශ්‍රී ලංකා පාපන්දු සංගමය සංවිධානය කරයි

Organized by Sri Lanka Football Association-UK. Sponsored exclusively by

7-a-side Football Tournament
September 27th 2009 from 9am-7pm
Winchmore Hill Cricket Club
The Pauline Grounds, Firs Lane, London N21 3ER
Chief Guest - Justice Nihal Jayasinghe
The Sri Lanka High Commissioner in the UK

Please contact the following for the sponsorship and advertising
Asoka- 077259643008 Methsiri - 07956576768 Ranjith - 07515888631
Upali - 0208 4509052 Ananda- 07956831996
66 Cricklewood Broadway, London NW2 3EP

ගව ඝාතනය තුරන් කරමු!

අපිගේ සිංහල බෞද්ධයා ගව මස් ආහාරයට ගත්තේ නෑ. ඔවුන්ට පෝෂණයක් ආහාරයක් වූ කිරි ලබාදුන්නේත්, කෘෂිකාර්මික හා ප්‍රවාහන කටයුතුවලදී ශ්‍රමය ලබා දුන්නේත් ගවයා ය. අස්වනු කපා පාගාගත් පසු කුඹුරුවල බැඳී ගවයා පසට පොහොර ද එක් කළේය. වත්තේ පොල්ගසේ බැඳී ගවයා අවට පස බුරුල් කරමින් ඒ මත ගොම හා මුත්‍ර එක්කොට ගසේ පලදාවද වැඩිකර දුන්නේ ය. මෙවැනි ප්‍රයෝජන රැසක් ලබාදුන් ගවයාට එදා මිනිසා ද කරුණාව දැක්වී ය. ඔහු ගවයා ඇමතුවේ පුතා හෝ වහු දරුවා යන නමිනි. එළදෙනට පැවියෙකු ලැබුණු විට ඇය හමුවීමට ගියේ ඉදුණු කෙසෙල් ඇවිරියක් හෝ වරකා පලවක් වැනි කෑගි බෝග ද රැගෙනය. වයස්ගතව අසරණ තත් වියට පත්වූ ගවයා මඩුවක රඳවා මියයන තුරුම සාත්කු සප්පායම් කළේ තමාගේ වැඩිහිටියෙකුට සලකන ආකාරයෙනි. අවුරුද්දේ හිසකෙල් ගාන දින ගවයාගේ හිසේ ද කෙල් විකක් ආලේප කිරීමට ඔහු අමතක කළේ නෑ.

මීට අමතරින් එදා රජය විසින් ද ගව සම්පත රැකගැනීමට අවශ්‍ය විධි විධාන යොදන ලදී. අනුරාධ පුර ප්‍රදේශයේ ඇති එක් සෙල් ලිපි යක සඳහන්ව ඇත්තේ යමෙකු විසින් ගවයෙකු මරණයට පත් කරනු ලැබුවේ නම් එම තැනැත්තාට මරණ දඬුවම හිමිවන බවයි. මේ අතර පසු කලකදී ඇතිවූ හින්දු ආගමික බලපෑම තුළින්ද ගවයාට අත්වූයේ වැඩි සැලකිල්ලකි.

එහෙත් අප රටට යුරෝපා ජාතින් පැමිණීමෙන් පසු මේ තත්වය මුළුමනින්ම වෙනස් විය. ගවයින් ඝාතනය කර මස්කෑමට පුරුදුව සිටි ඔවුන්ගේ ජීවන රටාවට ක්‍රමයෙන් සිංහල

බෞද්ධයෝ ද ඇබ්බැහි වූහ. එදා සුළුවෙන් ඇතිවූ ගව ඝාතනය අද දිවයිනේ සෑම ප්‍රදේශයක ම මහා පරිමාණයෙන් සිදුවේ. ජනගහනය වැඩිවීම සමග මුස්ලිම් ආගමේ ක්‍රියාකාරිත්වයත් එකතුවීමත් ගවඝාතනය වර්ධනය විය.

බෞද්ධයන්ගේ මුල්ම සිල්පදය වන්නේ සත්ව ඝාතනයෙන් වැළකීමයි. ගවමස් ආහාරයට ගත්විට අප නිතැතින්ම ගව ඝාතනයට හවුල්වී හමාර ය. මේ අතර හින්දු භක්තිකයන්ට ද ගවයා ඉද්ධ වස්තුවක් බව අප අමතක නොකළ යුතු ය.

පසුගිය සිය වසෙහි විසූ අපේ ශ්‍රේෂ්ඨතම ජාතික විරවරයෙකු වන අනගාරික ධර්මපාල තුමාගේ මුවින් නිතර පිටවූ වැකියක් වන්නේද ගවමස් බුද්ධිතා වසලයෙකි යන්නයි.

ගවමස් කෑම ශරීර සෞඛ්‍යයට ද හිතකර නොවේ. රුධිරගත කොලොස්ටරෝල් මට්ටම වැඩිවී හෘදයාබාධ ඇතිවීමට ද නිතර ගවමස් අනුභව කිරීම හේතු වෙයි.

කෙසේ වෙතත් අද ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ ගවමස් කෑම ක්‍රමයෙන් අඩුවෙමින් පවතින බවද දක්නට ඇත. අද බොහෝ ආගමික සංවිධාන සහ පුද්ගලයින් විසින් මරණයට කැපවූ ගවයන් නිදහස්කරනු ලැබීම ගැනද අපට අසන්නට ලැබේ. එය ඉතා හොඳ ක්‍රියාවකි. එහෙත් ඇතැම් අවස්ථාවලදී එසේ මරණයෙන් මුදාගත් ගවයන්ට පසුව අත්වන ඉරණම කුමක්ද යන්න පැහැදිලි නෑ. මේ නිසා ගවඝාතනය මුළුමනින්ම තුරන්කිරීමට ජාතික මට්ටමෙන් යම් පියවරක් ගතහැකි නම් එය වඩාත් යෝග්‍ය වේ.

ගවමස් අත්‍යවශ්‍ය ආහාරයක් නොවේ. මාංශ ආහාරවල අඩංගු පෝෂණ පදාර්ථ අඩංගු ශාකමය ආහාර ද බොහෝ ඇත. එබැවින් ගව ඝාතනය නතරකිරීමෙන් ආහාර පුස්තකයක් ඇති නොවේ. මිනිසා ගවමස් බුද්ධිතේ රස තෘෂ්ණාව නිසා ය.

ගව ඝාතනය නතර කළ විට ගව ගහනය අධික ලෙස වැඩි වී පරිසරයට අහිතකර තත්වයක් ඇතිවෙතැයි ඇතැම්හු තර්ක කරති. එහෙත් ජෛව විද්‍යාත්මක හේතු අනුව මෙවැනි තත් සිදුවූ හොත් එය තාවකාලික තත්වයක් පමණි. වැඩිවූ ගවගහනය යම් කාලයක් තුළදී ස්වාභාවික හේතු මතම අඩුවී අන් ජීවීන් හා කුලයාචාරකට පත්වීම ජීවී ලෝකයේ සිදුවන සාමාන්‍ය විකල්පයක් වන බැවින් දායකය.

♦ විශ්‍රාමලත් විදුහල්පති එස් ජයසුන්දර
උඩුගම Sri Lanka